

سولیداریتی سنتر، تئوری توطئه و تفرقه در جنبش کارگری

گروه همبستگی با جنبش کارگری- برلین

پنجشنبه هفدهم بهمن ۱۳۸۷

تا زمانی که طبقه کارگر ایران بر بی تشکی و پراکندگی غلبه نکرده است سرمایه داری قادر خواهد بود تا به سادگی از هزار روزن شناخته و ناشناخته ، جنبش کارگری را مصادره کرده و بر آن غلبه نماید.

سولیداریتی سنتر در عمل نهادی وابسته به وزارت خارجه آمریکا برای پیشبرد سیاست هایش در کشور های دیگر است. بودجه اصلی این نهاد از طریق دولت آمریکا تامین می شود. وظیفه اش نفوذ در جنبش های کارگری ، ترویج فرمیسم و تسهیل هژمونی بورژوازی از زاویه منافع دولت آمریکا بر طبقه کارگر کشورهای مختلف است و در این زمینه از امکانات زیادی برخوردار است.

در کشور ایران نیز بورژوازی با امکانات مالی، فرهنگی و سیاسی به مراتب وسیع تری در کمین سرکوب، تصاحب ، انحراف و اعمال هژمونی بر جنبش کارگری است؛ تا بدانجا که در صورت ضروری شدن تغییر و تحولات سیاسی بتواند بار دیگر و در موقع مناسب، جنبش کارگری ایران را به نفع خود مصادره نموده از آن به عنوان نیرویی برای تامین منافع خود بهره بگیرد.

افشای مرکز همبستگی(سولیداریتی سنتر) بارها مورد توجه فعالین جنبش کارگری قرار گرفته است و طی مقالات و اطلاعیه هایی بدان برخورد شده است و مسلماً همچنان باید کارگران و جنبش های اجتماعی دیگر را به اهداف و روش های چنین محافظی آگاه نمود. هر فعال سیاسی و اجتماعی به خوبی واقف است که نهادهای بورژوازی داخلی و بین المللی بیکار نمی نشینند و برای تامین منافع سرمایه داری در حال فعالیت و توطئه هستند. ولی آنچه جنجال اخیر پیرامون سولیداریتی سنتر را از موارد دیگر متفاوت می سازد، وجود تفکری است که موضوع سولیداریتی سنتر را به حربه ای برای انشقاق در جنبش کارگری و انحراف از مباحث مبهم آن تبدیل کرده است. عمده کردن نفوذ سولیداریتی سنتر آمریکایی به عنوان محور تقسیم بندی طبقه کارگر به گرایشات مختلف، در حالی که بسیاری از جریانات بورژوازی در اپوزیسیون و یا در حاکمیت در کمین نشسته اند و در صدد مصادره و غارت دستاوردهای مبارزاتی کارگران ایرانند اتفاقی نیست. احیای تئوری توطئه، برای تخطئه، از میدان به در کردن و ترساندن طبقه ای که مورد یورش و سرکوب رژیم قرار دارد نمی تواند يك اشتباه تاکتیکی و کوچک محسوب شود. طبق این برداشت، طبقه کارگر ایران به جای غلبه بر پراکندگی، به جای ایجاد تشکل های مستقل و طبقاتی خود، به جای گسترش و دامن زدن به جنبش افزایش دستمزدها و رادیکالیزه کردن مطالباتش، باید به معرفی، شناسایی و بیرون راندن عوامل آمریکایی، ارواح خبیثه و ضد انقلاب!! از میان صفوفش بپردازد. از دید کاشفان جدید! تئوری توطئه، رادیکالیزه شدن، تمایل به چپ و سوسیالیسم در ایران نه از طریق رشد عمومی جنبش کارگری، نه با حضور پیگیر کارگران چپ و کمونیست در مبارزات جاری ، نه با شرکت فعال در ایجاد تشکل های کارگری و نه از کانال افزایش وزن طبقاتی

کارگران در برابر بورژوازی، بلکه از طریق عمده کردن دشمنان خارجی میسر است. این طرز تفکر که تا چندی پیش پراتیک طبقاتی کارگران را متعلق به گرایش راست می دانست و آن را تخطئه می کرد و در برابر آن با طرح تخیلات خویش کارگران را به ناکجا آباد سوق می داد، با شکست تزهایش در عمل در خدمت دشمنان طبقه کارگر قرار گرفته ؛ به آلوده سازی فضای سیاسی، اتهام زنی های واهی و ایجاد جو بی اعتمادی دامن می زند. این سبک کار در خدمت جمهوری اسلامی و دشمنان طبقه کارگر است. این سبک کار متعلق به مراکز امنیتی ، سازمان های اطلاعاتی و دولت های سرکوبگر است. تسویه حساب های فرقه ای و برجسب زدن به مخالفین نظری و بی تعهدی در انتشار مطالب ، شیوه ای است که باید هر چه سریعتر از سوی فعالین جنبش کارگری و جنبش های اجتماعی دیگر افشا و طرد گردد.

جنبش کارگری تا کنون از فرقه گرایی، قیم مابی و سکتاریسم ضربات زیادی متحمل شده است ولی اینبار مسئله فراتر از این هاست. موضوع انتقام گرفتن از طبقه ای است که در پیشروی خود از دستورالعمل های صادر شده از سوی این تعداد انگشت شمار پیروی نکرده و در عمل، آن ها را به شکست کشانده است.

ما ضمن تایید موضع سندیکای شرکت واحد و کمیته های دفاع از جنبش کارگری در هامبورگ و کلن در مقابله با جنجال های بی پایه اخیر، فعالین کارگری را به طرد این شیوه انحرافی فرا می خوانیم. بی تردید جنبش کارگری ایران به درجه ای از تجربه دست یافته است که خود در برابر هر نفوذ بورژوایی عکس العمل مناسب را نشان دهد و به قیم نیازی نداشته باشد.

ما از پشتیبانان جنبش کارگری در خارج از کشور می خواهیم تا کمپینی را برای آزادی فعالین کارگری در ایران، مقابله با پرونده سازی های دروغین علیه آنان و حمایت از جنبش افزایش دستمزد ها سازمان دهند.

گروه همبستگی با جنبش کارگری- برلین

berlin_kargari@gmx.de